

İki Deniz 2

– Rana İslam D · 20 Aralık 2012

-Buluşma-

Bu müthiş buluşmayı
Gören gözler pek şaştı!
Titrek denizler artık
Yedi kat gökler aştı,
Ân'a tanıklık eden
Yürekler unutmadı:

Ta ezelden birleşmiş
Ama hiç kavuşmamış
Birbirinden haberli
Fakat hiç tanışmamış
İki denizdi onlar...

Öyle iki deniz ki
İç içe akıvermiş...
Öylesi BİR'leşme ki
Kimselere benzemeyen
Hem herkese âşına...
Öylesi tek DENİZ ki
Hem kimsenin görmediği
Hem yüreklere bir ayna...

Öyle bir buluşma ki
Denizlerin tattığı
Onlar da anlamıştı
Kendileri bir umman...
Umman ki bu âlemde
Yoktu hiçbir benzeri...
Onlar da biliyordu
Deryaydı yek diğeri...
Onlar da görüyordu,
Şu karşısında duran
Gönlünün ruh ikizi...

İlk derya kapkaraydı
Her hâli fırtınaydı.
Deli deli çağlardı,
Kararlı, inatçıydı.
Tanıştırdı kendini:
Özgürlüğün timsali
Gecelerin hakanı!
“Gece sükûta erdim,
Ağaca gölge serdim...
Hep serinliği saldım
Gizemli yüreklere.”
İşte bu güçlü derya
Duruşunun giziyle
Güvendi dileklere...

İkincisi durgundu,
Uysaldı ve sakindi.
Ulaştığı her yere
Sakinliği götürün
Neşeli ve dingindi...
Sıcaklığı yayardı,
Engin ümitleri de...
Fısıltıyla söyledi
Biriken özlemine:
“Renklerimi gizledim
Şu yakamozlarıma
İçimde yaşattığım
Bir ağacı özlerdim...”
Dileğini gizleyen
Tatlı bir deryaydı o
Hep ardından yürürdü
Rüya dolu renklerin
Sessiz bir sırdaşıydı
O özgür gecelerin...

İki denizdi onlar
Şimdi tek umman olmuş...
Gecenin de gündüzün de
Anlamli sırlarına

İkisi de bir anda
Elleriyle sarılmış;
Ruhların coşkusunu
Bir atan yüreklerde
Yakından duyan olmuş...

İki denizdi onlar
Şimdi güçlü bir umman!
Hem kimsenin bilmediği
Hem herkesçe âşina,
Hem kimseye görünmemiş
Hem YÜREĞE "BİR AYNA"...

18 ARALIK 2012- ANKARA(Yegâh Elif Mirzâde) RANÂ DEĞİRMENCİ EĞİTİMCİ/ŞAİR-YAZAR